

TUCHTCOLLEGE

NEDERLANDSE ORDE VAN ADMINISTRATIE- EN BELASTINGDESKUNDIGEN

Bij afkorting aangeduid als NOAB

Nr. 22/2010

Beslissing inzake de klacht, ingediend door:

A , gevestigd te **B**,

hierna: klaagster,

tegen

C, gevestigd te **D**, NOAB-lid,

hierna: betrokkene.

1. Procedureverloop.

1.1. Het Tuchtcollege heeft kennisgenomen van de met partijen gewisselde stukken. Hiertoe behoren de brief van de directeur van klaagster E d.d. 27 juli 2009 (met bijlagen), waarin hij de klacht op de voet van artikel 5 van het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB ter kennis brengt van de directeur van NOAB, de reactie daarop van betrokkene d.d. 14 december 2009 (met bijlagen), gevolgd door de reactie (met bijlagen) daar weer op van klaagster, binnengekomen op 12 januari 2010, de brieven van 13 april 2010 van de directeur van NOAB waarin deze aan partijen bericht dat zijn bemiddelingspoging niet is gelukt en dat hij de zaak zal voorleggen aan het Tuchtcollege van NOAB en het door betrokkene – na verkregen uitstel - ingediende verweerschrift d.d. 10 augustus 2010 (met bijlagen).

1.2. Het Tuchtcollege heeft de zaak behandeld ter zitting met gesloten deuren van 2 september 2010 te 's-Hertogenbosch. Op deze zitting zijn toen verschenen en gehoord, namens betrokkene, haar bestuursleden de heer F in zijn functie van voorzitter en de heer G in zijn functie van secretaris-penningmeester.

Namens klaagster is, met bericht, niemand ter zitting verschenen.

1.3. Van de zitting is een proces-verbaal opgemaakt, waarvan een afschrift op 20 september 2010 aan partijen is verzonden. Het Tuchtcollege heeft het onderzoek geschorst en daarbij bepaald dat – in eerste instantie klaagster – in de gelegenheid wordt gesteld schriftelijk te reageren, waarna betrokkene daartoe de gelegenheid zal worden geboden. Partijen hebben van deze hen geboden mogelijkheid gebruik gemaakt, klaagster bij e-mail van 7 oktober 2010 en betrokkene bij aanvullend verweerschrift van 4 november 2010. Bij deze laatste reactie heeft betrokkene een zestel aan die reactie gehechte bijlagen gevoegd alsmede een aantal aparte “Uitstelverzoeken aangiften 2008”, welke laatstbedoelde stukken op verzoek van betrokkene, waarmee het Tuchtcollege heeft ingestemd, uitsluitend ter kennisneming zijn van het Tuchtcollege en om die reden dan ook niet naar klaagster zijn meegestuurd. Partijen hebben niet verzocht om een nadere zitting en het Tuchtcollege heeft, een dergelijke zitting ook niet ambtshalve nodig oordelende, vervolgens – met schriftelijk bericht aan partijen - het onderzoek gesloten en een schriftelijke uitspraak op de klacht aangekondigd.

Deze met partijen gevoerde correspondentie behoort tot de stukken van het geding.

1.4. De inhoud van alle hiervoor genoemde gedingstukken geldt als hier ingevoegd.

2. Feiten.

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en de verklaringen van betrokkene ter zitting, stelt het Tuchtcollege als tussen partijen vaststaand dan wel als door de ene partij gesteld en door de ander niet, althans onvoldoende weersproken, het volgende vast.

2.1. Het bestuur van klaagster bestaat uit de heer E (voorzitter) en mevrouw H (secretaris/penningmeester). Met het oog op het verzorgen van de administratie en dergelijke van klaagster heeft zij – in de persoon van haar directeur – medio 2008 een intakegesprek gehad met de heer F voornoemd van betrokkene.

2.2. Klaagster stelt en betrokkene weerspreekt dat er ter gelegenheid van het intakegesprek mondeling een afspraak is gemaakt over een vaste prijs ten aanzien van de door betrokkene ten behoeve van klaagster te verrichten werkzaamheden.

2.3. Betrokkene is in september 2008 gestart met het verrichten van werkzaamheden voor klaagster. De omzet van klaagster in het boekjaar 2008 bedroeg € 113.805.

Betrokkene heeft aan klaagster over de door haar over 2008 verrichte werkzaamheden in totaal een bedrag van € 3.198,79 inclusief BTW, gefactureerd. Klaagster heeft dit bedrag weliswaar aan betrokkene betaald, maar betwist de hoogte van de door haar betaalde declaraties.

2.4. Bij e-mail van 2 februari 2009 heeft klaagster aan betrokkene onder meer bericht dat zij heeft besloten de “boekhouding over het jaar 2009 elders te laten uitvoeren vanwege de hoge kosten die in rekening worden gebracht in verhouding tot de daarvoor verleende werkzaamheden/service en dat de werkzaamheden die nodig zijn om het jaar 2008 af te ronden door betrokkene zullen worden uitgevoerd”.

2.5. Bij brief van 19 juni 2009 heeft betrokkene aan klaagster onder meer bericht dat zij geen basis meer ziet dat klaagster nog langer cliënt blijft bij betrokkene, dat de boekhouding die betrokkene van klaagster heeft ontvangen, door betrokkene volledig is geboekt en verwerkt en dat, voor het geval betrokkene van klaagster alsnog de opdracht krijgt om de aangiften van de inkomstenbelasting en vennootschapsbelasting voor het jaar 2008 te verzorgen, de aan die, door betrokkene omschreven als “juridische en fiscaal-juridische werkzaamheden

die nog verricht dienen te worden” verbonden kosten € 1.178,10 bedragen. Klaagster heeft de hiervoor bedoelde opdracht niet verstrekt.

2.6. Betrokkene heeft vervolgens d.d. 22 juni 2009 een factuur aan klaagster gestuurd, inhoudende een “Slotdeclaratie inzake onze werkzaamheden betreffende het boekjaar 2008” en resulterende in een te betalen bedrag (inclusief BTW) van € 863,55. Deze factuur is door klaagster betaald.

3. Klacht, standpunten en conclusies van partijen.

3.1.1. Op basis van het klaagschrift van 27 juli 2009 luidt de klacht – zakelijk samengevat – als volgt.

1. Betrokkene heeft in strijd met de gemaakte prijsafpraak gedeclareerd, althans betrokkene heeft klaagster misleid door in het intakegesprek een totaalbedrag voor de te verrichten werkzaamheden te noemen in plaats van een te hanteren uurtarief. Indien klaagster zou hebben geweten dat betrokkene een uurtarief zou hanteren, had zij de opdracht niet aan betrokkene verstrekt.

2. Betrokkene is onvoldoende bereikbaar.

3. Betrokkene heeft de fiscale werkzaamheden over het boekjaar 2008 niet tijdig uitgevoerd.

3.1.2. In het klaagschrift verzoekt klaagster tenslotte het Tuchtcollege de declaraties van betrokkene op hun juistheid te beoordelen.

3.1.3. Ter onderbouwing van haar standpunt voert klaagster in de van haar afkomstige stukken verkort en zakelijk weergegeven aan:

- er is sprake van misleiding door betrokkene aangezien er ter gelegenheid van het intakegesprek niet is gesproken over een door betrokkene te hanteren uurtarief en/of urenregistratie, maar, in tegendeel, een afspraak is gemaakt over een te hanteren vaste prijs tussen de € 1.500 en € 1.800, waarbij bijvoorbeeld, anders dan de later ontvangen facturen uitwijzen, telefonische informatie/vragen en dergelijke geen extra kosten met zich mee zouden brengen. Klaagster heeft ook nimmer een opdrachtbevestiging getekend waaruit zou blijken dat er gewerkt wordt op basis van een uurtarief. De NOAB-voorwaarden alsmede de tarieven zijn bij klaagster niet bekend. Betrokkene heeft wel degelijk toezeggingen gedaan met betrekking tot een prijsafpraak en klaagster in de waan gelaten dat er sprake was van een prijsafpraak;

- betrokkene heeft de gewoonte om laat te reageren;

- de hoogte van de gefactureerde bedragen is meermalen betwist omdat het vermoeden bestond dat er te veel uren werden geschreven voor relatief kleine, door klaagster voorgekauwde werkzaamheden dan wel te hoge uren werden berekend voor de uitgevoerde werkzaamheden; er is dus naar de mening van klaagster sprake van onredelijk hoog factureren;

- de fiscale werkzaamheden over het boekjaar 2008 zijn niet tijdig uitgevoerd doordat met name de aangifte vennootschapsbelasting 2007/2008 niet voor de aangifte datum van 1 juni 2009 is ingediend.

Klaagster was daardoor genooddaakt om zelf uitstel te vragen bij de belastingdienst voor het indienen van de aangifte vennootschapsbelasting 2007/2008. Door nalatigheid van betrokkene ter zake heeft klaagster € 344 heffingsrente moeten betalen.

3.2.1. Voor het standpunt van betrokkene, dat er – zeer kort samengevat - op neer komt dat zij van mening is dat de klacht, primair, ongegrond en, subsidiair, niet-ontvankelijk dient te worden verklaard, wordt eveneens verwezen naar de van haar afkomstige stukken. Voor hetgeen betrokkene hieraan ter zitting nog heeft toegevoegd, wordt verwezen naar de inhoud van het daarvan opgemaakte proces-verbaal.

4. Beoordeling van de klacht

4.1.1. **Niet-ontvankelijkheidsverweer**, gevoerd door betrokkene in haar aanvullend verweerschrift van 4 november 2010.

4.1.2. Op grond van een door betrokkene overgelegd uittreksel uit het handelsregister d.d. 4 november 2010 stelt betrokkene dat klaagster met ingang van 31 december 2009 ex art. 2:19, lid 4, BW als coöperatie (rechtspersoon) is opgehouden te bestaan en derhalve niet-ontvankelijk is in haar klacht.

Het Tuchtcollege heeft klaagster in de gelegenheid gesteld om van het aanvullend verweerschrift kennis te nemen. Bij brief van 30 november 2010 heeft klaagster afgezien van een nadere mondelinge behandeling, omdat haar standpunt ruim voldoende naar voren is gebracht. Klaagster heeft niet gereageerd op het niet-ontvankelijkheidsverweer.

4.1.3. Bij de beoordeling van het niet-ontvankelijkheidsverweer gaat het Tuchtcollege uit van de volgende feiten.

a. De klacht is op 27 juli 2009 ex art. 5, lid 1, van het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB bij de directeur van NOAB ingediend. Ten tijde van de indiening van de klacht bestond klaagster (de coöperatie) dus nog.

b. De directeur van NOAB heeft op 13 april 2010 ex art. 6, lid 3, van het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB de klacht ter kennisneming van het Tuchtcollege gebracht.

c. Lopende de behandeling van de op 27 juli 2009 ingediende klacht conform het systeem van de artikelen 5 en 6 van het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB is klaagster op 31 december 2009 opgehouden te bestaan.

d. Betrokkene heeft in haar verweerschrift d.d. 10 augustus 2010 geen niet-ontvankelijkheidsverweer gevoerd.

4.1.4. Voor de beoordeling van het niet-ontvankelijkheidsverweer neemt het Tuchtcollege als uitgangspunt dat zij uitsluitend het NOAB-lid en diens handelen beoordeelt, zulks ter waarborging van het vertrouwen in het

NOAB-kwaliteitskeurmerk en de individuele NOAB-leden. Gelet op deze ratio van de NOAB-tuchtrechtspraak en het feit dat de klacht op 27 juli 2009, dus tijdens het bestaan van klaagster als coöperatie (rechtspersoon) bij de directeur van NOAB is ingediend, verwerpt het Tuchtcollege het niet-ontvankelijkheidsverweer.

Het Tuchtcollege verklaart – waar nodig ambtshalve – klaagster, die lopende de behandeling van de klacht op 31 december 2009 ex art. 2:19, lid 4, BW is opgehouden te bestaan, in haar klacht ontvankelijk.

Ten aanzien van de klacht, zoals hiervoor onder 3.1.1. vermeld.

Ad klachtonderdeel 1 .

4.2.1. Bij de beoordeling van dit klachtonderdeel neemt het Tuchtcollege als uitgangspunt dat de relatie tussen klaagster en betrokkene in de eerste plaats wordt bepaald door de voor de overeenkomst van opdracht geldende regels en zorgplicht (art. 7:400 tot en met 413 BW) en de algemene voorwaarden, voor zover die volgens de regels van het civiele recht van toepassing zijn geworden op de overeenkomst van opdracht. De uit deze overeenkomst van opdracht voortgevloeide geschillen raken *de rechtsverhouding* tussen de betrokken partijen en zijn daarom civielrechtelijk van aard. Het is aan de civiele rechter of – indien door partijen overeengekomen – aan een geschillencommissie of een arbiter om de rechtsverhouding tussen partijen bindend vast te stellen.

De *bijzondere aard* van het NOAB-lidmaatschap brengt evenwel voor de NOAB administratie- en belastingdeskundige in zijn relatie met de cliënt *een aantal bijzondere verplichtingen* met zich mee, die zowel in art. 1 van het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB, de Gedrags- en Beroepsregels NOAB, andere reglementen en voorschriften van NOAB als in de uitspraken van de tuchtrechter terug te vinden zijn. Het Tuchtcollege houdt zich uitsluitend bezig met de bijzondere verplichtingen en ontwikkelt – waar nodig – professionele normen voor de NOAB administratie- en belastingdeskundige.

4.2.2. Klaagster stelt dat tussen partijen is afgesproken dat de kosten tussen € 1.500 en € 1.800 en derhalve niet meer dan € 1.800 zouden bedragen, hetgeen door betrokkene gemotiveerd is betwist.

Naar het oordeel van het Tuchtcollege is de kern van dit klachtonderdeel een *wanprestatieverweer*, omdat klaagster eigenlijk stelt dat de gemaakte vaste prijsafpraak door betrokkene niet is nagekomen. Het is dus een civielrechtelijk geschil. Het is dan aan de civiele rechter om vast te stellen of er sprake is van een gemaakte vaste prijsafpraak zoals door klaagster gesteld dan wel of de stelling dat de kosten tussen € 1.500 en € 1.800 zouden bedragen in de omstandigheden van dit geval als een vaste prijsafpraak of als een richtprijs opgevat moet worden.

In voormeld civielrechtelijk kader is het tevens aan de civiele rechter om te beoordelen of klaagster al dan niet door betrokkene is misleid en zo ja, welke rechtsgevolgen daaraan verbonden moeten worden.

Op grond van hetgeen hiervoor is overwogen, verklaart het Tuchtcollege zich voor wat betreft klachtonderdeel 1 onbevoegd .

4.2.3. Ambtshalve overweging.

Naar het oordeel van het Tuchtcollege ligt het op de weg van een behoorlijk NOAB administratie- en belastingdeskundige om – ter voorkoming van misverstand, onzekerheid of geschil - zijn opdracht en dus ook zijn honorarium in een schriftelijke opdrachtbevestiging vast te leggen.

Gelet op het feit dat in het Voorschrift Kwaliteitsbeheersing november 2007 slechts aan de NOAB-leden wordt aanbevolen om bij aanvaarding van opdrachten die opdrachten in een schriftelijke opdrachtbevestiging vast te leggen, is het Tuchtcollege van oordeel dat zolang dit Voorschrift niet is gewijzigd het nalaten van een schriftelijke opdrachtbevestiging niet binnen het bereik van het NOAB-tuchtrecht valt.

Ad klachtonderdeel 2 .

4.3.1. Het Tuchtcollege is van oordeel dat het een behoorlijk NOAB administratie- en belastingdeskundige niet betaamt om zijn cliënt langere tijd in onzekerheid te laten door niet te reageren op diverse verzoeken. Hij dient daarom brieven, e-mails en telefonische verzoeken om terug te bellen binnen een redelijke termijn te beantwoorden.

Uit de gedingstukken is het Tuchtcollege niet overtuigend gebleken dat betrokkene de redelijke termijn stelselmatig heeft overtreden.

Klachtonderdeel 2 is derhalve ongegrond.

Ad klachtonderdeel 3 .

4.4.1. Bij de beoordeling van dit klachtonderdeel neemt het Tuchtcollege als uitgangspunt dat het gebruikelijk is dat belastingconsulenten de aangiften opnemen in de uitstelregeling voor belastingconsulenten. Doorgaans dient een verzoek tot opname in de uitstelregeling voor 1 mei te geschieden. Het gevolg van opname in de uitstelregeling is dat de belastingconsulent de aangiften gespreid over het jaar, doch uiterlijk voor 1 mei in het daarop volgende jaar mogen indienen.

4.4.2. Voorts neemt het Tuchtcollege bij de beoordeling van dit klachtonderdeel als uitgangspunt dat op grond van art. 1, onder b, van het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB van een behoorlijk NOAB administratie- en belastingdeskundige wordt gevergd dat hij zijn cliënten voldoende informeert en in ieder geval duidelijkheid schept (de vereiste communicatie met de cliënt).

4.4.3. Uit de door betrokkene overgelegde lijst “uitstelverzoeken aangiften 2008” is voor het Tuchtcollege komen vast te staan dat betrokkene op 23 april 2009 het verzoek tot uitstel voor de aangifte vennootschapsbelasting 2008 bij de belastingdienst heeft ingediend.

Het ligt dan op de weg van betrokkene om klaagster, *zijnde een nieuwe cliënte*, hierover te informeren. Gesteld noch gebleken is dat betrokkene dit heeft gedaan.

4.4.4. Klaagster heeft in haar e-mailbericht van 20 mei 2009 aan betrokkene onder meer het volgende meegedeeld: “.....*Inmiddels heb ik een definitieve Aangiftebrief Vennootschapsbelasting ontvangen (zie bijlage) voor de periode 2007/2008 (december 2007 t/m 2008). Dus nu zou de definitieve aangifte gedaan moeten worden (.....). Het is maar goed dat ik steeds aandrang om de Aangifte in te vullen omdat de elektronische aangifte voor 1 juni 2009 binnen moet zijn bij de belastingdienst (zie Aangiftebrief)*”.

Vervolgens is uit de verdere stellingen van klaagster, die door betrokkene onvoldoende gemotiveerd zijn weersproken, voldoende aannemelijk geworden dat betrokkene van klaagster de opdracht heeft gekregen om de aangifte vennootschapsbelasting 2007/2008 voor 1 juni 2009 bij de belastingdienst in te dienen.

Gesteld noch gebleken is dat betrokkene het e-mailbericht van 20 mei 2009 prompt heeft beantwoord door aan klaagster op zijn minst mee te delen dat op 23 april 2009 een verzoek tot uitstel voor de aangifte vennootschapsbelasting 2007/2008 was ingediend.

Het had op de weg van betrokkene gelegen om dit te doen en voorts aan klaagster mee te delen dat zij de aangifte met voorrang zal behandelen en derhalve op zo kort mogelijke termijn bij de belastingdienst zal indienen. Betrokkene had dan in ieder geval voor duidelijkheid gezorgd.

4.4.5. Op grond van hetgeen hiervoor is overwogen, komt het Tuchtcollege tot het oordeel dat betrokkene tekort is geschoten in haar communicatie met klaagster en dat het aan deze nalatige communicatie is te wijten dat de aangifte vennootschapsbelasting 2007/2008 niet voor de door klaagster gewenste datum van 1 juni 2009 bij de belastingdienst is ingediend, hetgeen aan betrokkene tuchtrechtelijk is te verwijten (art. 1, onder b, van het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB, gelezen in samenhang met de door het Tuchtcollege onder 4.4.2. ontwikkelde norm).

Klachtonderdeel 3 is derhalve gegrond.

Ten aanzien van het verzoek om begroting van de declaraties, zoals hiervoor onder 3.1.2. vermeld.

4.5.1. Aangezien het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB geen begrotingsprocedure kent, is het Tuchtcollege niet bevoegd om de declaraties van betrokkene op hun juistheid te begroten.

4.5.2. Ambtshalve overweging.

Het Tuchtcollege is wel bevoegd om op grond van art. 9 van de Gedrags- en Beroepsregels NOAB de declaraties marginaal te toetsen. In haar marginale toetsing is het Tuchtcollege niet gebleken dat door betrokkene onwaarschijnlijke aantallen uren zijn gedeclareerd. Het Tuchtcollege heeft derhalve geen grond gevonden voor het verwijt dat betrokkene excessief heeft gedeclareerd.

Het Tuchtcollege merkt hierbij op geen oordeel uit te spreken over het tussen partijen bestaande geschil of er al dan niet sprake is van een prijsafsprake. Het oordeel daarover is voorbehouden aan de civiele rechter.

5. Maatregel.

Ter zake van de op te leggen maatregel overweegt het Tuchtcollege als volgt.

Het Tuchtcollege acht in dit geval de maatregel van enkele waarschuwing passend en geboden.

Deze maatregel geeft aan dat betrokkene tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld, maar ook dat van betrokkene wordt verwacht dat zij voortaan de van een behoorlijk NOAB administratie- en belastingkundige te verwachten communicatie met haar cliënten in acht zal nemen.

6. Beslissing

Het Tuchtcollege:

1. Verklaart klaagster ontvankelijk in haar klacht.
2. Verklaart zich voor klachtonderdeel 1 onbevoegd.
3. Verklaart klachtonderdeel 2 ongegrond.
4. Verklaart klachtonderdeel 3 gegrond en legt betrokkene deswege de maatregel van enkele waarschuwing op.
5. Verklaart zich voor wat betreft het verzoek om begroting van de declaraties onbevoegd.
6. Bepaalt dat een samenvatting van deze uitspraak nadat deze onherroepelijk is geworden in geanonimiseerde vorm openbaar wordt gemaakt door publicatie in “Activa”, het periodiek van NOAB.

Aldus beslist op 12 april 2011

door mr. W. Brouwer, voorzitter, mr. G. Lammers en P.G.H.H. Schey RA, leden, in aanwezigheid van R.O.J.M. de Windt, griffier.

Afschriften van deze uitspraak zijn aangetekend aan partijen verzonden op: 12 april 2011.

Tegen deze beslissing kan ingevolge het bepaalde in artikel 15 van het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB in beroep worden gekomen bij het College van Beroep binnen twee maanden na verzending van het afschrift van deze uitspraak conform het bepaalde in artikel 14 van laatstgenoemd Reglement.